

Vem kan man lita på?

I Sydsvenskans "Hus och Hem" onsdagen den 17 mars 2004 under rubriken "vanligt att fel mörkas" fann jag en del kritiska synpunkter som framfördes av Anticimex – Per Solsjö. Jag håller med Solsjö om att det finns oseriösa besiktningmän som sitter i knät på uppdragsgivarna. Per Solsjö nämnde också ordet *mörkning* när han beskrev tillvägagångssättet i vissa besiktningar. Jag hoppas att ordet inte slår tillbaka på honom själv.

Vid en besiktning som nämnda besiktningssman hade ansvaret för var jag inbjuden av hyresgästen att närvara. Min närvaro var mycket diskret och inte på något vis provocerande. Besiktningssmannen gav hyresgästen besked om att min närvaro inte kunde accepteras, och att han inte skulle göra någon besiktning om jag befann mig i lägenheten. Hyresgästen tog mycket illa vid sig, därför beslutade jag mig för att lämna bostaden, mest för att lindra oron för den stackars hyresgästen.

Vad kan man dra för slutsats av det här? Eftersom jag har bevittnat tidigare besiktningar som Anticimex har gjort och sett bris-

ter i hanteringen som jag också har framfört till fastighetsägaren (Helsingborgshem) och till Miljökontoret fann säkert Per Solsjö en osäkerhet i min närvaro i den aktuella bostaden.

Jag vill än en gång påpeka att jag inte störde Per Solsjö när han skulle utföra besiktningen. Jag höll en mycket låg profil och föredrog att synas så lite som möjligt.

Det gjordes också besiktningar i Riksförbundet mot Sjuka hus (RmSh) regi. En analys av regelverk i vägg gav också beskedet att det fanns riklig påväxt av blånadssvamp. Det gjordes också en kemisk luftprovskontroll som gav en provkarta på ämnen som inte skall finnas i en bostad. Bland annat har ämnet 1-butanol registrerats i en mängd av 8,27 mikrogram per kubikmeter, som enligt Pegasus lab AB är ett högt värde som visar på att det finns en stark förorening i bostaden. Pegasus gav också rådet att det skulle göras en efterkontroll av inomhusluften efter den så kallade sanering som skulle föras.

Tyvärr gjordes det ingen luftprovskontroll av bostaden varken före eller efter saneringen.

De kontroller som utfördes av

RmSh och som skickades till både fastighetsägaren och Miljökontoret gav inte någon reaktion som föranledde de luftprov som vi hade väntat oss.

I Per Solsjös besiktning påpekades det att det fanns tobakslukt i bostaden och att det kunde spåras på flera platser i bostaden. Varken hyresgästen eller annan har rökt i bostaden på sex år, och bostaden har målats och tapetserats i anslutning till att den sista cigaretten röktes i bostaden. Jag har själv varit i bostaden åtskilliga gånger och inte vid något tillfälle märkt av någon lukt som kan förknippas med tobak. Ej heller har Miljökontorets besiktningar gett något som kan bekräfta Per Solsjös påstående. Hur nu en besiktningssman som skall vara seriös i sin yrkesutövning kan framföra en bedömning som inte stämmer med verkligheten.

Helsingborgshem är en stor fastighetsägare som lägger ut många besiktningar på Anticimex.

Per Solsjö arbetar som utredningstekniker avseende fukt och mikrobiella problem i byggnader och bostadsmiljö. Jag vill med den här skrivelsen visa att Solsjös

rädsla för insyn i hans besiktning visar på att något inte stod rätt till vid besiktningstillfället.

Det är ett stort ansvar att beskriva och ge fastighetsägaren rekommendationer och i vilken omfattning ett åtgärdsförfarande skall ges. Då gäller det att besiktningssmannen inte sitter i någons knä som Per Solsjö nämner.

Det som Solsjö borde se som det primära i hans beskrivningar är att förutsättningarna för en bra inomhusmiljö borde vara att människan som vistas i bostaden skall må bra. Det gäller luftens renhet, temperatur, fuktighetsinnehåll och renhet från emissioner. Detta kan man endast uppnå om man gör en regelrätt besiktning som ligger till grund för de åtgärder som skall göras.

Även om man är sakkunnig och certifierad att utföra en besiktning gäller det i alla lägen att man inte mörklägger vissa delar i besiktningen eller att fastighetsägaren kontrollerar och är delaktig i utformningen av slutdokumentet i besiktningen.

Vilket ansvar har en besiktningssman som visar så dåligt omdöme att han inte kan stå emot uppdragsgivarens krav?

Kan det vara så illa ställt att vi inte ens kan lita på att besiktningarna görs på ett sätt som motsvarar de brister som finns i den sjuka bostadsmiljön? Svaret är ett tveklöst JA.

Är det bättre att låta människor ta stryk i sin taskiga inomhusmiljö än att satsa på att göra riktiga åtgärder när man ändå håller på med en utredning? Tyvärr är det pengar som styr när man pratar om sanering i bostäder.

Helsingborgshem är en stor fastighetsägare som man inte gör besviken, annars kan många uppdrag gå förlorade. Därför är det viktigare att man inte gör fastighetsägaren besviken, annars kan uppdragen komma att ges till någon annan.

Jag måste säga att jag är besviken på hur Per Solsjö sköter sitt uppdrag i vissa sammanhang. Det är väl ändå människan som måste stå i centrum när man har ett uppdrag som i slutändan skall ge den drabbade hyresgästen en bättre bostadsmiljö? Det kan inte lyckas om vissa delar i en besiktning inte belyses på ett bra sätt.

Noteras kan att Per Solsjös besiktning i nämnda bostad inte har gett en sanering som är värd namnet.

Börje Wigström